

Arrest

nr. 116 059 van 19 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 26 juli 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 juni 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE FEYTER, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij schrijven gedateerd op 27 januari 2013 dient verzoekster een aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 14 juni 2013 de beslissing waarbij de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekster op 26 juni 2013 ter kennis wordt gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 29.01.2013 werd ingediend door :

[...]

Nationaliteit: Rusland (Federatie van)

[...]

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Het feit dat betrokkene sinds 09 september 2008 in België verblijft, sterk lokaal verankerd zou zijn, naar een steeds betere beheersing van de Nederlandse taal streeft (zie deelcertificaat; verklaring docent NT2 CVO Turnhout; overzicht gevolgde lessen CVO Turnhout), een aangename en ijverige cursiste is, zeer vlot integreerde in de Belgische samenleving, een inburgeringstraject doorliep en een attest van deelname aan de cursus maatschappelijke oriëntatie voorlegt, sociaal is, zich makkelijk aanpast, een ruime kennissen- en vriendenkring heeft, geenszins wenst terug te vallen op het sociaal netwerk maar een jonge dynamische vrouw is met een grote werkbereidheid die door eigen verdienste en inspanning een inkomen wil verdienen, zeer gemotiveerd is om zich in te schakelen in het arbeidscircuit, door verschillende ondernemingen in dienst zou willen genomen worden indien zij over de nodige documenten zou beschikken en getuigenverklaringen voorlegt, verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend. De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform artikel 9.2 van de wet van 15 december 1980.

Betrokkene wist dat haar verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat zij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Betrokkene diende een asielaanvraag in op 09 september 2008, deze asielaanvraag werd afgesloten op 19 november 2009 meteen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten aan haar betekend op 08 januari 2010 en verbleef illegaal in België tot zij op 30 september 2010 een tweede asielaanvraag indiende. Deze tweede asielaanvraag werd afgesloten op 09 september 2011 met een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De duur van de procedures — namelijk 1 jaar 2 maand 10 dagen voor de eerste asielaanvraag en 11 maand 10 dagen voor de tweede — was niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Het feit dat betrokkene twee minderjarige kinderen heeft die reeds van bij de aanvang van hun verblijf in België, in België school lopen (zie voor Indira: verslag leerkrachten 5e en 6e leerjaar lager onderwijs; "Attest van schoolbezoek" schooljaar 2008/2009, "Attest betreffende het aantal en de soort gevolgde schoolaren lager onderwijs" schooljaar 2009/2010 en 2010/2011; "Verklaring" Mariagaarde Instituut; voor Sultan: verslag leerkrachten 1e en 26 leerjaar lager onderwijs; brief Vrije Lagere School Immaculata; 'Attest van schoolbezoek' schooljaar 2008-2008) en daarbij grote inspanningen leverden om zich te integreren in de school, kan niet aanzien worden als een buitengewone omstandigheid omdat betrokkene niet aantoonde dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Tevens behoeft de scholing van de kinderen geen gespecialiseerd onderwijs, noch een gespecialiseerde

infrastructuur die niet in het land van herkomst te vinden is. Met betrekking tot de opmerking van de raadsheer dat het in het belang is van de kinderen om het schooljaar te voltooien zonder onderbreking, merken we op dat betrokkenen gebruik kunnen maken van de schoolvakantie teneinde de nodige stappen te zetten om een machtiging tot verblijf aan te vragen op basis van art. 9.2 van de vreemdelingenwet in het land van herkomst.

De raadsheer van betrokkene stelt dat betrokkene ook onmogelijk terug kan keren naar Tsjetsjenië om van daaruit de aanvraag in te dienen gelet op haar volledige onthechting uit haar land van herkomst. Het is echter betrokkenes persoonlijke keuze geweest om geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten aan haar betekend op 08 januari 20010, een tijd illegaal in België te verblijven en vervolgens nog een aantal procedures op te starten alsook om geen contacten te onderhouden met haar lang van herkomst. Dit element kan bijgevolg niet weerhouden worden als buitengewone omstandigheid. Dit roept bovendien fundamentele vragen op met betrekking tot wie verantwoordelijk is voor een situatie die ten principale ontstaan is uit het niet gehoor geven aan de vertrekplicht, het steeds opnieuw beginnen van procedures en (daarmee) het verlengen van het verblijf.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.3. Eveneens op 14 juni 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit bevel, dat verzoekster samen met de eerste bestreden beslissing ter kennis wordt gebracht, is gesteld in de volgende bewoordingen:

“In uitvoering van de beslissing van [...], Attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:

[...]

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals de grondgebieden van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechoï , tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

□ 1° hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten:

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met een geldig visum.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste te leggen van verzoekster.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.2. Uit een schrijven van verweerder van 18 november 2013 blijkt dat verzoekster samen met haar beide kinderen via de Internationale Organisatie voor Migratie op 18 september 2013 vrijwillig terugkeerde naar haar land van herkomst. Ter terechtzitting geeft de raadsman van verzoekster aan hiervan geen kennis te hebben, doch hij betwist dit gegeven als dusdanig ook niet.

3.3. Specifiek wat de eerste bestreden beslissing betreft, merkt de Raad op dat artikel 9bis van de Vreemdelingenwet voorziet in een procedure die toelaat om, wanneer er zich buitengewone omstandigheden voordoen en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, een verblijfsmachtiging in België af te geven. Nu verzoekster zich niet langer op het Belgische grondgebied bevindt, is de afgifte van een verblijfsmachtiging aan verzoekster in België niet meer mogelijk. Aangezien verzoekster een visumplichtige vreemdeling is die in het buitenland verblijft, zal zij hoe dan ook een beroep moeten doen op de bevoegde diplomatieke of consulaire post om de nodige binnenkomst- en verblijfsdocumenten te verwerven en blijkt niet dat verzoekster nog enig actueel belang heeft bij de vernietiging van de eerste bestreden beslissing (RvS 13 augustus 2002, nr. 109.731). De raadsman van verzoekster weerlegt deze vaststelling ter terechtzitting niet en erkent dat verzoekster geen actueel belang meer heeft bij huidig beroep indien zij het grondgebied van het Rijk heeft verlaten teneinde terug te keren naar haar land van herkomst.

3.4. Naast het gegeven dat geen middel is ontwikkeld tegen de tweede bestreden beslissing, dringt daarnaast in ieder geval ook de vaststelling zich op dat het bevel om het grondgebied te verlaten volledige uitvoering heeft gekregen en aldus uit het rechtsverkeer is verdwenen. Gevraagd naar het actueel belang bij de tweede bestreden beslissing, gelet op de vrijwillige terugkeer naar het land van herkomst, geeft de raadsman van verzoekster ter terechtzitting opnieuw aan dat verzoekster geen belang meer heeft bij het beroep indien zij is teruggekeerd naar het land van herkomst.

3.5. De Raad stelt aldus vast dat verzoekster, gelet op de vrijwillige terugkeer naar het land van herkomst, niet aantoonbaar dat zij nog een actueel belang heeft bij huidig voorliggend beroep. Een bespreking van de door verweerder opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep in zoverre dit is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten dringt zich niet langer op.

3.6. Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend dertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS